

Izhaja v tiskovni četrtki ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena istu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je cena lista 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Naročnino in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

1854 — 1904

BREZMADEŽNI

1854 — 1904

Prešla bo zemlja in nebo,
kar reče On, stoji trdnó.
In to Ti je Vsesveti dal:
Te v mater svojo je izbral;
da čista mej ženami si,
najlepša mej zvezdami si,
da gre pred Solncem skozi noč
nebeške Tvoje luči moč
Težak in temen in grozán
je ležal nad človeštvom dán;
kot grob človeštvo vse je kril,
noč bila je, — dan to ni bil.
Tedaj je šel nebes Gospod,
ob delu svojih rok je šel
in solnca, zvezde je preštel
in videl temo je povsod.
A solnca ni
Samo Njegova moč
je šla žareča skozi noč.
In je zamislil stvar krásn,
ki naj razlije v temo dán.
Ob Njem si stala sred noči
Ti stvar Njegovih besedi,
človeštvo Njega — Tvoja kri
Skrivnost neskončno kdo umé,
kdo milosti do dna prodré?
Tako kot rosnih kapljic par
spoji in združi zarje žar,

z mrjočim Bog se je spojil,
da bi Odrešenik mu bil
In Tebe v mater je izbral,
pred Evami odlikoval.
Skrivnost Njegovo kdo ume,
kdo dvomiti na njej pač sme?
Pač dvomijo, ker duša njih
vsesava noč in mrak
in vmirajo in negotov jim je korak
na potih zlih
V nebo roké okrutne dvigajo,
in si pogum — otroci — v temi vžigajo.
A Ti ljubezni le deliš
in grešnim Ti se ne srdiš.
Zató jim ognja v duše vlij,
oči blodeče jim odpri! —
A nam, ki v bedi tavamo
in Tvojo moč spoznavamo,
razsvitljaj temni, težki pot
in vodi k Njemu nas iz zmot!
Saj to Ti je Vsevečni dal:
Te v mater svojo je izbral,
da čista mej ženami si,
najlepša mej zvezdami si,
da gre pred Solncem skozi noč
nebeške Tvoje luči moč. —
Prešla bo zemlja in nebo,
kar reče On, stoji trdnó.

J. Mohorov.

LISTEK.

Spomini s pota.

(Dalje.)

In gledé na učitelje — vsa čast dobrim, vestnim gospodom — ali koliko je veri in cerkvi nasprotnih! Rajni vadinčni učitelj Leban je dejal pred 40 leti: „Lejte, mi smo lih kot mašniki, samo maševal ne smemo!“ Vsak pametnik ve, da je s tem zelo pretiral, ali pokazal je, da se zaveda svoje dolžnosti, da odgaja deco v verskem duhu, da ni dosti našopati le glavo z raznimi „predmeti“. Mesto da bi bil učitelj desnica duhovniku, se postavlja dandanes nad njega in zoper njega ter ga lažljivo in krivično napada

za to, ker vrši svojo dolžnost! To blodnoveliče meji že do neke druge skrajnosti. To bo krasen sad vzgoje 20. stoletja! — Svoječasno so pisali zelo znani ljudje, naj se duhovniku zabrani kar vstop v šolo, naj učitelj poučuje tudi krščanski nauk, saj je vsposoben za to. Kako pa bo neki učil liberalci Kristusov nauk? Nemara, da jih bo učil tudi tak „naravnoslovno misliti“. Najbrže bi liberalci radi tako učili Kristusov nauk: Izvirnega greha ni, kako naj greši opica — stara mati človeška? In zakaj imajo vsi trpeti, saj graščak menda (?) zapodi iz grada le sleparja očeta, iz hvalečnosti do očeta pa pridrži in še poviša njegove otroke, in pesterne (?). V greh pri-

voliti — se udeležiti to ni nič — žiher se voli za antikrista. Spoznani resnici kršč. se ustavljati — to ni nič ker bi zadelo liberalca. Zaničevanje vere in cerkve ni napuh, to je le naprednost in ponos! Katol. cerkev je družba svobodomiselnih itd. Cerkev nema kraljevske službe — to bi bil upor zoper kralja. Daj se voditi povsod le liberalnim čelom v javnem in zasebnem življenju. Razširjenje veri sovražnih knjig itd. — otroci, to izbrisite z rudečilom! To je nazadnjaško in krivično! Mi liberalci sodimo to boljše. Časnikar plača davek, obrt ima biti svobodna — sicer bi bili na škodi — 7. zapoved. Prosite doma starše, naj naročijo doma samo proti-

verske cajtenge — to je napredek! Čete ne spozna vrednega očveze, daj ga v cajtenge, veš. Dandanes je tako. Ne pa, da boš ponižno sprejemal njegovo sodbo in si prizadeval Pokorsčine niste dolžni mašniku, prav je grajati jih in sramotiti, le liberalcev se ne sme. Duhovnikov je le 350.000, drugih vernih je več, večina ukaže in tisti, ki plača, že Hus je učil podobno. Mašniku se žiher stori kaj slabega katekizem, tu ne govori prav. V litanijah je izbrisati: Ponižaj sovražnike sv. cerkve! In tako dalje po logiki: „včeraj pride tata“ in po naukih Voltaire-ja: „Le obrekuj!“

Liberalci delajo vedé ali nevedé v framasonskem duhu. Kaka odgovornost!

Politični pregled.

Naš avstrijski državni zbor. — V sredo so stavili nemški agrarci nujni predlog, da se izda v svrhu olajšanja bede med kmetiskim prebivalstvom 15 in pol milijona rentne podpore. Ko je potem naučni minister Hartl odgovoril na neke interpelacije, nadaljevala se je razprava o vladni izjavi. Prvi govoril je dalmatinski poslanec Dulibić. Njegov govor je bil naperjen v prvi vrsti proti namestniku Handlu in pa proti ministerskemu predsedniku dr. Körberju, kateremu je govornik očital, da je krivo pojasnil Handlovo afero v svojem govoru. Govornik je označil odlok ministerskega predsednika v Handlovi aferi kakor mojstersko delo zavijanja in premetenosti. Govornik je zahteval, da se namestnik Handl odpokliče ter objednem protestiral proti nasilni germanizaciji Dalmacije. Konečno se je pečal govornik z gospodarskimi razmerami Dalmacije ter očital vladi, da jo zanemarija. Govornik je tudi zahteval, naj bodo dovršene študije na zagrebškem vseučilišču popolnoma enakopravne onim, ki so se izvršile na drugih vseučiliščih. Za njim je govoril poslanec Offermann od napredne nemške stranke. Offermann je rekel, da je skrajni čas, da bi se lotil naš parlament resnega dela. V ta namen naj bi se v parlamentu ustanovila stranka, kateri bi bile pri srcu koristi države. Ta stranka naj bi skrbelo za to, da se odstrani in poravnajo vsi narodnostni prepri. Čeh, poslanec Klumpar, je rekel, da vlada vedno prezira vse opravičene slovanske zahteve. Če se že Čehom očita, da je njih politika politika postulatov, se še z večjo pravico lahko očita Nemcem, da je njih politika politika terorizma. Poslanec Gross, tudi od napredne nemške stranke, je polemiziral proti poslancu Offermannu ter rekel, da Offermann ni govoril v imenu somišljenikov, ampak le v svojem imenu. V ti seji je stavil poslanec Daszinski s tovariši interpelacijo na domobranskega ministra glede trpinčenja nekega vojaka po imenu Izaka Haasa od 17. domobranskega polka. Tega vojaka so predstojniki tako trpinčili, da je prišel vsled trpinčenja ob nogi. Haas imel je namreč, tako se trdi v interpelaciji, ozeblino na nogah in se ni mogel zaradi tega udeleževati vaj. Delati pa je moral v vojašnici in sicer na mrazu ter opravljati taka dela, pri katerih sta mu nogi zmrznili. Haas je prosil pri ministertvu podpore, a to mu je prošnjo odbilo.

V petek se je nadaljevala razprava o vladni izjavi. Govorila sta le dva poslanc, namreč Nemec Malik in dvor. svetnik Šuklje. Poslanec Malik govoril je o vsem in o ničem, hudo je grmel nad dr. Körberjem, nad Čehi, nad Italijani, a bal se ga ni nikdo, marveč smejali so se mu vsi in se je konečno tudi sam sebi smejal. Ko ni bilo nobenega ministra več v zbornici, zažugal jim je Malik s pestjo, kar je vzbudilo občni smeh med poslanci. Dvorni svetnik Šuklje pa je govoril približno tako-le: Dogodki v Inomostu so razburili nemško levico. Dne 24. novembra pa je ministerski predsednik kapituliral pred levico ter obljubil, da zapre italijansko fakulteto v Inomostu, in Nemci so se vidno pomirili, ker čitali so med vrstami govora, da je dr. pl. Körber še vedno njihov. To pa je ravno na nenemške stranke naredilo slab vtis. Vlada vedno trdi, da hoče skrbeti za kulturne potrebe vseh narodov. A to so le obljube brez dejanj. Tako je v proračun

Ali Bog bo vladal v kljub satanu in njegovim pomočnikom!...

Tako in enako mi je hodilo po glavi, ko sem stal zunaj na hodišču, dočim so drugi kimali v kupejih! —

Pridemo v Vienne (24.977 prebival). Tu je bilo nekoč glavno mesto Allobugov. Tu je bil 15. vesoljni cerkv. zbor. In tu je bil tudi Pilat v pregnanstvu in je tu končal kot samomorilec — podobno kot Judež. Zdaniilo se je bilo. O da bi se zjasnilo tudi v človeških glavah in srcih! Ali koliko je še Pilatovih značajev! „Kaj je resnica?“ vprašal je oni malomarno, a ni se brigal da bi jo izvedel. Koliko je takih dandanes! Koliko jih je, opojenih blodnoveličja, ki smatrajo, da je katoliška vera enake veljave kot budizem, in kat. svečenik toliko kot „bonne“ ali „haruspe“, pa se presirno nasmihaajo, češ, da so študirali v Alhambri in da ne potrebujejo verskega nauka! Bedni slepici! — Profesor Knauer je določil 100 zlatov plačila, če kdo dokaže, da je stalna zna-

postavljenih za obrtne namene 9 in pol milijona kron, a Kranjska dobi le okroglo 80.000 kron. Vlada je v finančnih stiskah. Za podpore hoče dovoliti 15 in pol milijona, a zase zahteva 53 in pol milijona. Uprava je vedno dražja, a vedno slabša. Dr. pl. Körber hoče biti modern zdravnik, dočim je birokracija v vedno večjem nasprotju z ljudstvom, s katerim nima pravega stika, za katerega potrebo nima razuma, ne dobre volje. Vlada bi bila lahko preprečila izgrede. Ker pa so bili provzročeni od nemške strani, ni storila potrebnih korakov. Ko bi bili izgrede naperjeni proti Nemcem, n. pr. v Ljubljani ali v Pragi, na nogah bi bilo vse orožništvo in še vojaštvo. To označuje vlado in njeno taktiko. Ali je sprava med narodi v Avstriji mogoča? Prostovoljna sprava, dogovorno med narodi, je danes izključena. Baron Offermann je v sredo govoril o enakovrednosti vseh narodov, a takoj so ga tovariši postavili na sramotilnik. Toraj je vlade dolžnost, da ona zabrani „mesarsko klanje“ med narodi, ki se uničujejo v medsebojnem boju. A sedanja vlada tega ne more, ker je od početka jetnik nemške levice in nosi težke verige na rokah in nogah. Kar je storila glede Hrvatov z ozirom na zagrebško univerzo ter za Slovane v Šleziji, tega ni storila iz ljubezni do Slovanov, marveč le v sili, da dobi nekaj uradnikov in učiteljev. Niti govora ni, da bi Slovani grabili nemško posest. Nasprotno je resnično, ker s pomočjo nemške birokracije raste nemška pohlepnost. Ker toraj vlada prezira in zanemarija Jugoslovane v kulturnem in gospodarskem ozirju, zato sedaj jugoslovanski poslanci nimajo povoda, da bi nasproti vladi predrugačili svoje stališče. Glede italijanskega vseučilišča pravi govornik, da se tej opravičeni zahtevi slovenski in hrvaški poslanci ne bodo upirali. Ako pa dobi 700.000 italijanskih državljanov svoje vseučilišče, potem ima vsaj isto pravico tudi 2 milijona avstrijskih Slovencev in Hrvatov. Jugoslovanski dijaki so na nemških univerzah danes le neljubi gostje, zato zahtevamo svoje vseučilišče. Med italijanskim in slovenskim vseučiliščem mora biti „iunctio“. Kje naj se napravi italijansko vseučilišče, o tem bo prilika pozneje govoriti. To pa moramo že danes izjaviti, da italijansko vseučilišče ne sme in ne more biti v kraju, koder bi slovanska narodnost trpela škodo.

Včeraj je imela poslanska zbornica sejo in tudi v ti seji mlátila se je prazna slama. V začetku sejo predložil se je poslanski zbornici zakonski načrt glede varstvenih predpisov v prid izseljencem. Govorila sta poslanc Schreiter in Bianchini. Prvi je očital dr. Körberju, da dela združbo med narodi. Drugače pa je bil mnenja, da Avstrija bodi nemška in če noče biti taka, naj pa neha obstojati. Bianchini pa se je zopet bavil z zadevo dalmatinskega namestnika. V petek se bo nadaljevalo mlatenje prazne slame, ki stane davkoplačevalce približno borih 10.000 K na dan. Govori se, da ni izključeno, da ne bi bilo ta dan državno-zborsko zasedanje odloženo.

Ostavka zagrebškega župana. — V pondeljki seji mestnega zastopstva je župan Mošinski položil svojo čast. Županu je zastopstvo za njegovo 12 letno uspešno delovanje izreklo svojo zahvalo.

Železničarji v Italiji nameravajo uprizoriti splošen štrajk, ako se v kratkem ne ugoti njihovim zahtevam.

nostna resnica (ne domneva) v nasprotju s katoliškim naukom. P. Roh je obljubil 1000 f. nagrade, če kdo dokaže, da je v jezuitovskih knjigah pripisovani jim nauk. „Namen posvečuj se sredstvo“; kapelan Richter 100 mark za isti namen, a nihče noče teh nagrad zaslužiti, to je: jih ne more. In vendar ponavljajo mnogi duševni siromaki, kar slišijo ali berejo od bedaških liberalcev. In to je napredek, to je moderna veda! Profesor Virchow je izrekel 1874 l. gledé na Luizo Lateau, da je to velik čudež, če je res, kar sporoča Rohling, ali čudež je da niso mogoči in za to da je sleparija. Ko so liberalci dokazali, da je res, kar je pisal Rohling, je Virchow — molčal! To so moderni učenjaki!... „Umijem si roke“ dejal je zopet Pilat. Enako si jih „umivajo“ slabi postavodajalci, neki časnikarji, oblastniki, gospodarji itd., ki delujejo za Antikrista. Plesnjava izgovori!

(Dalje pride.)

Rusko-japonska vojska.

Po poročilih angleških in japonskih listov so Japonci šele po osmem napadu zavzeli 203 m visoki holm in so izgubili v 24 urah 15.000 mož.

General Saharov je v pondeljek brzojavil: V noči od 4. t. m. je oddelek japonskih dobrovoljcev skušal razdejati naše trnjaste žične mreže pred vasjo Linsipu, vendar je bil vsled našega streljanja odbit, pri čemur smo ujeli enega Japonca. Danes nisem prejel nobenega poročila o kakem spopadu obeh armad.

„Daily Telegraph“ poroča iz Čifu od 4. t. m.: Govori se, da se je Japoncem posrečilo spraviti težke topove na „grič 203 metrov“ in na višine zapadno od forta Icašan. Rusi nprestano obstreljavajo „grič 203 metrov“.

Isti list poroča, da so Japonci zasedli baje tudi „grič 300 metrov“ južno od „griča 203 metrov“.

Kakor poročajo „Standard“ iz Petrograda, je minoli torek dospel ameriški mešetar za vojne ladije Charles Flint v Moskvo, odkoder odpotuje v sredo preko Varšave in Sofije v Carigrad. Govori se, da ima seboj ček v znesku 7 milijonov šterl. lir, glaseči se na tvrdo Rothschild. Ta svota predstavlja vrednost argentinskih vojnih ladij, radi katerih nakupa se Rusija sedaj pogaja.

„Daily Telegraph“ je poročal v pondeljek iz Čifu: Japonci delajo trdovratne poskuse, da bi vzeli severne forte pred Port Arturjem. Popotniki, ki so dospeli iz Port Arturja in Daljnega pripovedujejo, da dobivajo Japonci dan na dan ojačanja na topovih, strelivu in vojnih, da pa Rusi vzlic vsemu temu hrabro vztrajajo. Železnica prevaža baterije topništva in vojaštva v Liaojang.

Poročevalec „Biršev Vedomosti“ je brzojavil iz Sančatuna od 4. t. m.: Kitajci poročajo, da je general Oku nena doma, a nevarno obolen ter da se nahaja v smrtni nevarnosti. Vest, da je že umrl, se ne potrja. Včeraj je bil aretovan neki Kitajec, pri katerem so našli 500 pudov Bickfordove vžigalne vrvice, katero se rabi za vžigati mine.

Dopisi.

Iz Sovodenj. — Pozaslugi našega ž. g. vikarja imeli smo pretekli teden duhovne vaje, namreč v četrtek, petek in soboto, katerih se je udeležilo nenavadno veliko število vernikov-domočinov, kakor tudi iz bližnjih vasi iz Rubij, Gabrij in s Peči. Vsaki dan smo imeli po 2 govora. Zjutraj je govoril domači g. vikar Kovačič, ki je z ognjevit besedo, kakoršno ima le on, navduševal vernike k treznemu in poštenemu življenju in jih vspodbujal zlasti k češčenju Brezmadežne, katere 50 letnico razglašanja kot take letos slovesno obhajamo. — Večerne govore pa je imel č. o. Lino, ki je ob ogromni udeležbi ljudstva temeljito razkladal versko resnico o brezmadežnem spočetju D. M. Sv. zakramente so prejeli s prav redkimi izjemami vsi odrasli. — V nedeljo je bila slovesna sv. maša, katero je iz prijaznosti daroval veleč. g. mons. Wolf iz Gorice ob asistenci. — Zvečer pa je bila procesija s kipom lurske M. B., katero je vodil ob obilni asistenci č. duhovščine tudi mons. Wolf. Procesija je bila res veličastna. Pred procesijo je imel zaključni govor naš domačin, č. g. Rojce, biljenski kurat, ki je znan kot jako dober govornik in je v svojem govoru brezobzirno bical greh nečistosti. — Toraj v mraku se je razvila, kakor rečeno, impozantna procesija, katere se je udeležila velilkanska množica ljudstva večinoma s prizganimi svečami. Vsa vas, koder se je pomikala dolga procesija, je bila krasno razsvetljena, posebno pa spomenik in pročelje cerkve, katero je bilo nakiteno z raznimi transparenti, balončki in mnogimi svečicami. Najlepši prizor je bil seveda pred cerkvijo. Procesija se je vila ob pelju cerkvenega pevskega zbora, domačih, v belo oblečenih deklet in šolske mladine, ob pritrkovanju zvonov, švigavanju raket v tiho noč in pokanju topičev. Vsakdo je rekel: Takega še nikoli v Sovodnjah. Slavnost se je končala s zahvalno pesmijo in blagoslovom v krasno razsvetljeni cerkvi. — Naj omenimo še, da prizor pred cerkvijo je pred procesijo fo-

tografiral fotograf Weis iz Gorice. — Kip M. B. se postavi tik cerkve v na novo zgrajeno malo kapelico, katere pa je nekaterim trn v peti in že izlivajo svoj peneči žolč v umazano „Sočo“, kar pa poštenih ljudi ne moti, kajti ravno to, kar naše nasprotnike jezi, to je gotovo dobro delo. Mi pa pojdemo mimo njih kakor mimo regljajoče živalice v občestni mlakuži, za katero se noben človek ne zmeni.

V Pevmi, 3. decembra 1904. — Slučajno sem izvedel, da je pretekli teden završčalo v „Soči“ in „Slovenskemu Narodu“ proti meni. No, kaj sem neki storil, ker sem zavrnil krstnega botra? Držal sem se cerkvenega zakona. Ta zahteva, da sodelujejo pri takó sv. zakramentu kot je sv. krst le taki botri, ki so dobri katoličani. Le taki, ki krstno obljubo sami izpolnujejo, morejo resno obetati v imenu otrokovem, da se bode ta varoval greha in lepo živeti po sv. veri. Držal sem se navoda, ki ga je pokojni uzorni kardinal Jakob Missia dal tačasemu preč. kuratu v Pevmi, zajedno rešujoč neko pritožbo botra, ki je bil radi nesposobnosti zavrnen dne 4. maja 1901 št. 561. Uzorni kardinal piše tako-le: „Po cerkvenem zakonu mora duhovnik, preden gre krstit, prašati stariše otroka, koga so mu izvolili za botra, in sicer za to, da jih ne dovoli več, kakor jih sme biti, ali pa takih, ki bi bili nevrudni ali nesposobni za to! Boter sme biti le eden: mož ali ženska, ali k večjemu mož in ženska, kakor določuje tridentinski zbor, nikakor pa se ne sme za to dovoliti ali dva moža ali dve ženski. Dalje naj vedo duhovniki, da se za botrinstvo ne smejo dovoliti ne neverniki ali krivoverci, ne javno izobčeni... ali javni pregrešniki... ne tudi taki, ki ne znajo niti prvih naukov sv. vere. Pravica izvoliti botra pripada starišem; a ta pravica preide na duhovnika, kadar stariši pri tej izvolitvi ravnajo proti cerkveni postavi. Tako cerkveni zakoni o krstnih botrih; in glede lastnostij, katere mora imeti vsak boter, uči ravno isto katekizem“. Dalje omeni uzorni kardinal, da boter mora znati razven šest temeljnih resnic — najmanj i resnice, katere je vsakemu kristjanu zapovedano znati.

„Poleg tega pa žalibog tudi ni znano, je-li prejemate sv. obhajilo o velikonočnem času — ali pa ne; ker listka o tem g. kuratu še niste pokazali; in vendar je prejemanje sv. obhajila o velikonočnem času po četrti cerkveni zapovedi tako strogo zapovedano, da cerkev listega, ki to trdovratno opušča, lahko tudi izobči in mu za kazen odreče cerkveni pokop (glej katekizem). Po vsem takem torej ni najti nobene nepravilnosti v postopanju tamošnjega g. kurata pri omenjenem krstu. Knezo-nadžkofijski ordinarjat v Gorici 4. maja 1901. Jakob K. Missia m./p. kn. nadškof“.

Vsled tega je postopanje podpisanca proti zavrnenemu botru povsem pravilno in korektno bilo. Prav rad bi ga dopustil, ako bi zamogel izkazati se mi, da vsaj enkrat v letu ob katerem koli si bodi času prejme sv. zakramente. Sicer pa sem javno v cerkvi omenil, da ako kedo meni, da se svojim postopanjem mu delam krivico, kar pač ne nameravam nikdar, naj se pritoži pri prevzvišenem knezo-nadžkofu, čegar ukaz in navod sem pripravljen vselej z največjo pokorščino izvršiti. Saj mi duhovniki smo le poslanci svojega nadškofa in naša veljavanja stoni edino le na pokorščini do svojega škofa. Z ozirom na dotično vest v „Slov. Narodu“ z dne 28. novembra t. l. omeniti mi je, da nisem „pop“, pač pa duhovnik sv. katoliške cerkve, dasi rad priznam — nevruden te visoke časti. Zaupanja ljudij, ki so v ozki zvezi s „Slov. Narodom“, pač ne želim in ne smem si ga želeti. Bog me tega varaj! Kot duhovni pastir smatram tega kalibra ljudi — kot zgrabljive volkove v ovčji obleki. Svetujem te vrste ljudem, naj se le varujejo, da ne bodo skrunili sv. zakramentov z božjimi ropi. Vendar bom prav rad molil za nje. Ako mi desno oko izrujete, z levim Vas vkljub temu ljubeznivo pogledam. Dopisnik izvestno laže, ako trdi, da hodijo k spovedi le še stare babe. Kedar hoče, dokažem mu z listki, da v Pevmi, ki šteje 1345 duš, so zadnjo Veliko noč vsi, ki so bili uže pri sv. obhajilu, prejeli sv. zakramente, izvzeti so le udje družine Rožet, ki so v Pevmi ptajci, in še menda tri druge družine. „Wie der Schelm ist, so denkt er von andern“. Poznati je, da dotični dopisnik ne vidi cerkve v Pevmi ob nedeljah od

znatraj, najbrže tudi drugod — ne: sicer — če ni slep, bi pač videl, da ne le ženice, temveč mnogo več mladih deklet pristopa ob nedeljah prav pobožno k mizi Gospodovi. Tem dekletom sije iz oči in obraza verna pobožnost. Vredno bi bilo pogledati pa, kaj izraža obraz ljudij kalibra dopisnika v „Slov. Narod“. Hm! — Smelo trdim nasproti lažnjivcu v „Slov. Narod“, da kar sem duhovnik, imel sem obilo izpovedancev. Pripetilo se je uže, da sem jih v 15 dneh izpovedal več kot 700. Preveč sicer, — a resnično! S tem se nočem hvaliti, i ne smem, pač pa lažnjivega dopisuna laputniti po njegovem nesramnem gobcu. Sicer pa brez zamere! To v svojo obrambo!

Jan. Nep. Kumar, kurat.

Gorica, 5. decembra 1904. — Brat predragi! Znano Ti je, da sem zastopil Parnas, recte Trnovski gozd in so preselili v dolino; mojo šaro pa nista nikakor prepeljala Pagasa, ampak Rosinanti. In ko sem šel mimo Tvoje trdnjave in videl, kako propada, mi je bilo milo pri srcu. — Koj se je v meni vzbudila krščanska vest in mi velevala, da se pomirim s Teboj. Ali gorje mi je bilo, ko sem na drugi strani občutil diplomatski duh: Tega ne stori. Če stopiš pred njega, mu bo kri zavrela in premirja — sklenem molče — bo konec. Borba je bila huda za mene — to si lahko misliš, — toda slednjic sem moral pamet poslušati pa ne srca, da ne storim sramote svojim sivim lasem. Veselilo me je pa, da Tvoja posadka napreduje — ne v surovosti, pač pa v sadjereji, in Tebi gre gotovo zasluga. Čudim se, da si toliko časa taval v temi in ne pogodiš, kdo sem jaz — ko sem Ti jasno povedal, da nisem duhovnik, da se smatram samo kristjana in da moje obuvalo je nabito s cvetki, kakor to moja služba zahteva, da ne padem po skalovju — in tedaj po krivem napadal drugega. Svetujem Ti, da dokazeš toliko omike, da dotičnega gospoda prosiš za odpuščenje. Povod mojega današnjega pisma je, da rešim svojo oblubo. Obljubil sem Ti namreč, da Ti kmalu donesem dokaze, da sem se potrudil širiti sadjerejo in se tudi trudil pogozdovati goljave. Daleč nisi od Zavrha, — prašaj priletne Zavrhovce, ali nismo kopali divjake v Sobotinu in Panovcu, ali jih nisem spodbujal k sadjereji in jih učil cepiti?

In ko sem prišel na hrib, odkoder je razgled na Vipavo, sem ob urah prostih službe sadil gozdna drevesca po goljavah, stavlil zide na zemlji. Na obali jadranskega morja sem pa ubogemu dninarju za zimskega časa dajal zaslužek in sadila sva: trto muškata, turške lešnike (leske) in mandole in odrinili sem moral od tam v severni kraj, prej ko sem vtrgal en grozd ali en lešnik. — Mučno mi je to bilo, ker sem v to delo položil 200 gld. brez najmanjšega užitka. Prašam Te, ali je to sebičnost? Na severu pa sem cepil divjake in vsako leto na Veliki petek najel dva delavca, da sta mi pomagala cepiti. To delo sem opravil tudi brez kakega užitka. Ti veš, kako je bilo pred 12 leti okoli hiše mojega stovanja tam gori. In kako je sedaj? Sedaj je obdelano, na vsakega napravlja dober vtis. Nasadbe in počiščenje mladega gozda okoli hiše je moje lastnorčno delo o prostih urah. Kar se pa tiče pogozdovanja gozdnih goljav, boš Ti rekel, da je gospodar nosil troške. To je res, ali tudi to je res: „Ako dva storita isto, ni isto,“ in zategadelj se tudi moje gozdne nasadbe odlikujejo, ker sem imel za to vestno veselje, in ker sem si to štel v čast. Dixi. — Zdrav bodi!

Neduhovnik.

Z Bače pri Sv. Luciji. — Kot naročnika „Primorskega Lista“ me veže dolžnost, sporočiti Vam v kratkih potezah nekaj važnih novic iz našega kraja. Delo na železnici dobro napreduje, mostovi so že vsi dogotovljeni, povedem tudi vsi predori. To pa zaradi tega, ker smo imeli toliko časa lepo vreme. Obenem moram poročati, da dan na dan hodijo in dobajajo novi delavci v našo vas, ki hodijo po svetu s trebuchom za krubom. Tudi žganja se pri nas mnogo preveč popije. To je veliko zlo in priporočal bi prav toplo ljudem, da pridno segajo po knjigi župnika Trunka: „Bodi svoje sreče kovač“, katero je izdala naša družba sv. Mohorja in katere geslo je: Proč z alkoholom!

Črni vrh. — (Izviran dop.) Silen vihar je razsajal 23. m. m. v Črnem vrhu. Ta vihar rušil je kozolce in slam-

nate strehe. Ta dan pa je divjal po Črnem vrhu še drugi vihar. Bila je namreč pri nas jako burna volitev v občinski odbor, koje izid je popolnoma omajal stolček našemu dosedanjemu županu. Naš župan bil je ta dan ves razburjen. Opoludne tekkel je ves spehan od hiše do hiše in vlačil in silil je vse na volišče. Zgodilo se je, da so napredni priganjači šli iskat volilca celo v temni hlev, a so tam prijeli konja za rep, mesto da bi tam našli volilca. Zgodilo se jim je pa tudi, da so jim gospodinje pokazale vrata. Pri vsem tem pa je bil izid volitve za naše naprednjake jako žalosten, kajti dobili so v občinski odbor le 4 može, dočim je bilo naših izvoljenih 11. Da so tudi te štiri dobili, zahvaliti se imajo častnim občanom, katerih ima naša hribovska vas nič manj nego 7. Ko pa ni vsa divja gonja našim naprednjakom nič pomagala, pravijo sedaj, da bodo volitve vsled njih utoka ovržene. Mi ne razumemo kako, saj so vendar sami vodili volitve, imajoč v volilni komisiji vse svoje može razun jednega, ki je pripadal naši stranki. Če bi imel kdo pravico ugovarjati proti volitvam, potem bi jo imeli pač le mi, ker so naprednjaki marsikateri naš opravičen glas zavrnili. Ako pa mislijo, da je to opravičen razlog, da bi se volitve ovrgele, ker so se nekateri njih volilcev predolgo mudili pri mastnih klobasah, mesto da bi prišli pravočasno na volišče, no, potem bi bilo mogoče, da bi bila volitev ovržena. Dvomimo pa, da se nahaja kaka taka postavna določba. Našim zavednim katoliško-narodnim volilcem pa kličemo: Slava!

Novice.

P. n. naročnike, ki še niso plačali naročnine, prosimo, da to takoj store na priloženih poštnih nakaznicah. —

Uprava „Prim. Lista“.

Proslava petdesetletnice razglašenja brezmadežnega Spočetja v Gorici. — Jutri ob 3. pop. bo slovesna procesija s podobno brezmadežne D. M. Pomikala se bo iz stolnice po magistratni in gledališki ulici, po Verdijevem tekalšču, po šolski ulici, dalje po Travniku skozi Raštel zopet v stolnico. Ta lepa slovesnost se je nekoliko kasno naznanila. Upamo pa, da bo vendar dobro vspela, ker naše ljudstvo iskreno ljubi Marijo. Zvečer naj verniki razsvetlijo svoja stanovanja. Vse v čast Mariji!

Smrtna kosa. — V petek umrl je v Ločniku učitelj na tamošnji slovenski ljudski šoli gosp. Josip Kuntih. Pogreb je bil v nedeljo ob 2. uri popoldne. N. v m. p.!

Imenovanje. — Gozdarski gojenec na gozdarskem in domenskem ravnateljstvu na Danaju, Oton Petritschek, je imenovan e. k. gozdnim asistentom za ravnateljski okraj Gorica.

Za „Slovensko slottišče“: P. n. gg. Anton Šinigoj 70 v.; Josip Furlani, jubilar v Villi Vicentini 2 K.; Marija Černic v Št. Petru 50 v.; Ana Plesničar 80 v.; Franc Lozar v Vrtovinu 40 v.; Josip Čotar v Dornbergu 1 K.; prelat dr. Jos. Gabrijelčič 20 K.; Alojzij Lisjak v Skrbčih 10 v.; Josip Čotič na Vrhu 20 v.; „Slovenska Beseda“ 1 K.; N. N. 50 v. Za prodane knjige † dr. Jos. Pavlice 7 K 26 v. — Bog plati!

Za „Alojzijevešče“: Preč. g. dr. Fr. Zigon 20 K.; preč. g. Jos. Mašera 10 K.; preč. g. G. Pavletič 10 K.; preč. g. Fr. Lavrenčič 5 K.; pri krstu Ivana Rogelja v Temnici nabrali 2 K 10 v.

Bog plati!

Dar. — Uprava „Primorskega Lista“ je prejela za „Šolski Dom“ 1 K, ktaero je darovala družba „Slovenska Beseda“.

Za božičnico „Š. D.“ so plačali predsedništvu: Emil Guttman, tajnik pri e. k. gozdnem uradu v Gorici 10 K.; dr. A. Gregorčič 20 K. — Rodoljubi in prijatelji mladine so uljudno naprošeni, naj se tudi letos blagohotno spominjajo ubogih šolskih otrok, katerim pomanjkuje potrebna obleka in obutev v hudem zimskem času. Milodare v denaru ali blagu sprejemata šolsko vodstvo in društveno predsedništvo. Pri znanih rodoljubih oglasijo se iz prijaznosti do ubogih otrok tudi gospodične učiteljice, da sprejmejo od vsakterega, kar je v svojem srcu odločil revnim otrokom — za božični dar. Mili darovi se bodo razglašali po navadi.

Za pogorelece v Čepovanu na novo darovali: Župnija Lokve pri Gorici 26 K 46 v.; Oskar Gabršček, državni poslanec 50 K.; Jakob Caneva, župnik v Romansu 5 K.; Hranilnica in posojilnica v Čerknem 50 K.; Županstvo v Rihembergu 26 K.; Župni urad na Idriji 15 K.; Fzm. B. Catinelli v Gorici 10 K.; Alojzij Bratina, kurat v Šempolaju 10 K.; Duhovnja Šempolaj 9 K 82 v.; Duhovnja Ročinj 20 K.; Ignac Valentinčič, župnik v Renčah 10 K.; Ivan Rojec, kurat v Biljah 10 K.; Franc Kranjec, župnik v Šmarjah 5 K.; V čepovanski cerkvi zopet nabrali 19 K 3 v.; Anton Lazar, župnik v Nemškem Rutu 10 K. — Vsem darovalcem kličemo: Bog povrni! J. Rejec, župnik.

Prvi zaznamek daril, došlih e. kr. okrajnemu glavarstvu v Gorici za pogorelece v Čepovanu: Henrik grof Attems, e. kr. dvorni svetovalec 50 K.; društvo veteranov za Goriško-Gradišansko 20 K.; dr. Aleksij Rojic 20 K.; Friderik Sinzig, e. kr. gimn. ravnatelj 10 K.; Karol vitez Defacis, e. kr. dvorni svetovalec 30 K.; Karol grof Coronini, e. kr. tajni svetovalec 20 K.; Andrej Brezavšček, župnik v Rihembergu 30 K.; Mihael Šinigoj, posestnik v Mirnu 20 K.; Josip Kerševani iz Gorice 20 K.; Žiga grof Attems, e. in kr. komornik 10 K.; Gizela Finšger 5 K.; N. N. 2 K. Skupaj 237 K. — Nadalje so darovali okrajnemu glavarstvu v isti namen: Jožef Pincherle 4 posteljne odeje; Emil Leberherz 1 zavoj oblačil; N. N. 1 zimsko posteljno odejo; N. N. 1 zavoj nošene obleke; N. N. 11 komadov volnene obleke; N. N. 2 škatlji oblačil. Pomožni odbor se toplo zahvaljuje vsem darovalcem ter se obrača vnovič do usmiljenih src s prošnjo, naj se blagovolé spomniti ubogih pogorelecev, vršé s tem plemenito in dobro delo.

Uradniško konsumno društvo. — V soboto zvečer ob 9. uri se je vršil v dvorani hotela „Central“ pripravljani shod za ustanovitev uradniškega konsumnega društva v Gorici, katerega se je udeležilo lepo število uradnikov. Predčitala so se na shodu in odobrila društvena pravila ter izvolil se je tudi dotični pripravljalni odbor in so bili vanj izvoljeni gospodje: poštni uradnik Lusin, železniški uradnik North, računarski nadsvetnik pri gozd. ravnateljstvu Pirjevec, profesor Žnidaršič in Primas.

Velik požar. — V delavnici tukajšnje mizarske trdkke Gregorič, nahajajoče se na Fran Josipovem tekalšču, nastal je danes zjutraj ob 5. uri velik požar, ki je polovico delavnice in vse v nji nahajajoče se izdelano pohištvo v kratkem času uničil. Prihiteli so gasiti topničarji in drugi vojniki ter mestni gasilci, katerim se je posrečilo omejiti ogenj ter rešiti drugo polovico delavnice in pa hišno poslopje, ki se nahaja spredaj. Škoda je velika.

Neprijeten „štofkamerat“. — Na semenj sv. Andreja priskrbita sta si 74-letni Peter Hribar iz Šiške pri Ljubljani in 38-letni France Kodolja iz Vipave prenočišče v hlevu pri „Zvezdi“. Predno sta zaspala, pripovedovala sta si na dolgo in široko razne stvari, katere sta opazila na semenju. Na senu v hlevu pa je ležal še neki drugi človek, katerega sta pa omenjena s svojim klepetanjem motila v spanju. Ko se mu je zdelo klepetanja vendar le preveč, poskočil je po koncu, zgrabil neko palico ter začel z njo mlatiti po Hribarju in Kodolji, kamor je prišlo. Hribarja ranil je še precej na glavi, Kodoljo pa na levi roki, potem pa odšel iz hleva na zrak, ne da bi ga bila spoznala.

Semenj sv. Andreja. — V pond., na semenj sv. Andreja, imeli smo prekrasno vreme. Pri vsem tem ni prišlo na semenj bogve koliko ljudstva z dežele. Sicer se ne da trditi, da ne bi bil semenj dobro obiskovan. Ali med obiskom tega semenja pred leti in sedaj je bila v pond. velika razlika. Kupčija na „živinskem trgu, kamor so pripeljali mnogo živine, je bila živahnješa nego kupčija z drugim blagom v mestu. Da so bile gostilne dobro obiskovane, tega pač ni potreba posebej povdarjati, kakor tudi tega ne, da je bilo posebno pri „komedijah“ na izvoznem trgu najživahnješe vrvenje.

Šest oseb povoženih. — V pond. proti 6. uri zvečer vračal se je prekupčevalec s konji Jože Batič, doma iz Šempasa, a stanujoč v Stračicah št. 22, po ulici sv. Klare in naprej po ulici Via Ponte Nuovo s konji proti domu. Bil je še precej napit. Na nekem mestu pasti mu je hotel klobuk z glave in ko si ga

je popravljal, sta mu konja iztrgala iz rok vajeti, se splašila ter začela strašno dirjati. Zavila sta jo v drevored ter dirjala dalje po njem.

V istem hipu pa se je nahajalo v drevoredu mnogo ljudi, vračajočih se s semnja proti domu. Od teh podrla sta jih konja 6 na tla. Anton Dominiko in Andrej Lutman iz Pevme ter Jože Sfiligoj so bili tako poškodovani, da so jih morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico. Še precej poškodovana sta bila tudi zakonska Gašper in Katarina Silič iz Št. Ferjana, katera so pa peljali na nekem vozu domov, kakor tudi 5 in pol letni deček Marij Miniussi. Batič, katerega so pozneje aretirali, je ostal nepoškodovan, ravno tako tudi njegova konja, le voz bil je razbit.

Žepne tatvine. — Na semenju sv. Andreja izmaknili so neznani zlikovci Luciji Vovk iz Št. Andreja iz žepa mošnjček, v katerem se je nahajalo 25 K. Ivanu Renčiču, stanujočemu pri Barki pa so vzeli mošnjček, v katerem je bilo 20 K.

Najdene reči. — Najdena je bila jedna ženska srebrna ura in jedna srebrna zapestnica, ki se nahajata sedaj na tukajšnji policiji.

Umrl je vsled oparjenja v tukajšnji ženski bolnišnici 6 letni Josip Gorjup iz Pevme. Deček padel je v kotel vrele vode in se tako hudo oparil, da ni bilo mogoče več rešiti mu življenje.

Cerkno. — V Čerknem se je obhajala dne 5. in 7. t. m. slovesna tridnevna v spomin 50-letnice razglašenja brez. Spoč. D. M. in za sklep sv. leta. Ljudstvo se je udeleževalo vse tri dni v velikem številu ter prejemalo sv. zakr.

V Čepovanu bile so od 1.—4. decembra duhovne vaje. Vodil jih je č. g. pater Ciril Goričan iz Sv. Križa, ki je imel vsaki dan dva govora. Udeležba je bila volika. Pomagal je spovedovati tudi č. g. Anton Plesničar, župnik na Lokvah. Gospodu govorniku in g. župniku lokvarskemu srčna hvala!

„Centralna posojilnica“ v Gorici je imela v letošnjem upravnem letu do konec meseca novembra denar na prometa K 3.466.229 79. Hranilnih vlog se je v tem času vložilo K 572.492 16, dvignilo pa K 281.549 22, stanje hranilnih vlog koncem meseca novembra znaša K 1.098.377 25. Posojila se je v l. 1904 dalo K 235.956 80, vrnilo pa K 117.153 09, stanje posojil koncem meseca novembra je K 797.784 92. Promet v tekočem računu je znašal za l. 1904 K 2.184.863 43, stanje tekočega računa na koncem novembra posojilnici v prilog K 339.559 65.

Razpis natečaja. — Deželni odbor razglašá: Odpre se natečaj mesta konceptnega vajenca pri deželnem odboru v Gorici. Prosilci za to mesto morajo dokazati, da so dovršili z dobrim uspehom juridične študije in da posedujejo vse druge kvalifikacije, ki se zahtevajo po pravilniku deželnega odbora in po statutu za osebo deželnih uradov, sprejetim v seji deželnega zbora dne 11. julija 1901. Posebno morajo dokazati prosilci svoje avstrijsko državljanstvo, dobro npravno obnašanje in zmognost deželnih jezikov. Vsa nadaljna podrobna pojasnila podajajo se pri uradih deželnega odbora. Pravilno opremljene prošnje se imajo vložiti pri deželnem odboru do 17. decembra 1904.

Smrt je rešila ječe onega Michelinija iz Pozzuola v Italiji, ki je stal te dni, kakor smo poročali, zaradi raznih tatvin pred goriškimi porotniki in so ga ti obsodili na 6-letno ječo. Sušica storila je konec temu nesrečnemu življenju. Umrl je namreč v tukajšnjih zaporih. Pred smrtjo poslali so na njegovo prošnjo po spovednika. Ko se je spovedal, bil je Michelinij previden tudi z drugimi zakramenti za umirajoče.

Izpred sodišča. — V četrtek je stal pred tukajšnjim okrožnim kot kazenskem sodiščem, oni Angelj Petean iz Fojana, ki je v družbi drugih svojih tovarišev dne 6. oktobra, kakor smo že natančneje poročali, ponoči ponovno napadel in pretepel Andreja Pahorja iz Opatjegasela ter izvršil nad njim tudi neko jako gnjusno dejanje. Obsojen je bil na trinajstmesečno ječo, poostreno z jednim postom in osamljenjem vsaki mesec. Dalje mora plačati Pahorju 48 K kot odškodnino za onih 12 dni Pahorjeve nesposobnosti za delo, 50 K za preostane bolečine in 30 K za pravno zastopstvo. Zagovornik obtoženca naznanil je ugovor proti obsodbi.

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila
udom na osebni kredit po
6% in na vključbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“
registrovana zadruga z omejeno zavezo,
Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi deleži. Glavni de-
leži po 200 K, opravljeni
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča
svojim rojakom v mestu in tudi
na deželi za izdelovanje vseh
kleparskih izdelkov, kakor čevij
za vodo, žlebe za stavbe, ku-
hinjske priprave. Prevzema
tudi vsako popravo po prav
nizkih cenah. Zagotavlja točno
in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Saunig & Dekleva

ulica Municipio št. 1,
Gorica.

Velika tovarniška
zaloga šivalnih stro-
jev kakor za šivilje,
krojače, čevljarje, in
tudi za umetno veza-
nje (rekamiranje). V
zalogi se tudi naha-
jajo angleška dooko-
lesa „Helical Pre-
mier“ in slamorezni
stroji, samokresi in
razne puške, lastna
meh. popravilnica.
Glavno zastopstvo za
Primorsko: Centrifug
„Westfalia“.

And. Fajt,

pekovski mojster, Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 2 (lastna
hiša), in podružnica št. 20.

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejšega, kakor za
nove maše in godove, kolače za
birmance in poroke itd. Vsa naro-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po smerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči vsvoji krčmi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberškega in
drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjavo, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kra-
marje, krošnjarje, prodajalce po sejnih
in trgih ter na deželi.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarna Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno po-
hištvo za vsak stan. Oprava po
najmodernejših slogih, posebno za
spalne, jedilne in posetne sobe je po
nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno
in šipo z različnimi okvirji. Belgijska
brušena ogledala vsake velikosti. Raz-
lično poništvo, kakor: toaletne mize,
različna obešala, preproge za okna
itd. Različne stolice z trsa in celu-
laida, posebno za jedilne sobe. Bla-
zine iz strune, afriške trave, z ži-
mami in platnom na izbiro ter razne
tapečarije. Reči, katere se ne naha-
jajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri
cenikov v najkrajšem času. — Daje
se tudi na obroke, bodisi tedenske
ali mesečne. — Pošilja se tudi izven
Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo
sobo opravo, na katero se še
posebej opozarja p. n. občinstvo!

Loterijske številke.

3. decembra.

Dunaj 6 72 64 25 24
Gradec 25 53 52 45 88

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici
odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja
jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.
in v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetlino
Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva
tudi najfinejšega, za nove maše in godove
kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in na-
tančno po želji gospodov naročnikov. —
Priporoča se za nje svojim rojakom v
mestu in na deželi najuljudneje.

Lekarna

Cristofolletti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice
z znamko sv. Antona Pado-
vanskega.

(Varstvena znamka)

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da zginé v
kratkem času omotica in ší-
vozna lénost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Anton Krušič

krojaški mojster in trgovec
Corso Gius. Verdi št. 33

o o o o o izdeluje o o o o o

vsakovrstne obleke za vsaki stan

o o o o o kakor tudi o o o o o

za civilne, vojaške in državne uradnike.

Za vse obleke je vedno v zalogi raz-
novrstno ravno kar došlo sveže an-
gleško in domače blago za bližajočo
se jeseńsko in zimsko sezono.

Ima zalogo gotovih oblek
in sukenj za vsaki stan.

o o o Cene zmerne o o o

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

v sprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbi in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:
 - a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisljjenih vlogah v oddelku „Rentna branilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;
 - b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zava-
rovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje
pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo
zavarovalnico.

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti
proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Poslavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem
popolno varnost.

Svoji k svojim!

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!